

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
La străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V23

Dumineca presei

Așa se numește duminica a treia din Postul Mare, potrivit hotărârii Conferinței Episcopicești din 9 Iunie 1938. Preasfinții noștri Arhiepiscopului au hotărât adecă, să se arete în această duminică prin predici potrivite poporul credincios marea însemnătate a presei, adecă a gazetelor, revistelelor și cărților creștine.

Inaltpreasfințitul nostru mitropolit Alexandru a și tipărit pentru acest prilej, încă înainte de a pleca la Roma, o pastorală, în care le vorbește la suflet preoților săi, îndemnându-i, să stea de „Agru” și de presa bună, iar, ca să arete și mai bine, cât de mult ține la presă, a mai scris și un articol, pe care-l publică revista „Agru” din Cluj în Nr. 2-3 din Februarie—Martie 1940.

În pastorală Inaltpreasfințitul pune mai întâi câteva întrebări preoților săi și apoi îi îndeamnă, să răspundească, cu toată însoțirea lor, presa bună, dar mai ales „Unirea”, acea gazetă atât de bună, care apare într'al 50-lea an aici la Blaș și apără, cu atâta putere, biserica noastră. Cu o dragoste nețărmurită îi arată trecutul, luptele minunate purtate în cursul anilor, bărbații de seamă cari au condus-o și scris-o, viața ei dinaintea României Mari și dela unire încoace. Sfârșește cu îndemnul, ca fiecare abonat vechiu să-l aducă cel puțin un abonat nou. „Celce singuri nu pot plăti un abonament de 200 Lei pe an, se pot însoți doi sau chiar patru înși s'o citească împreună. La fapte bune puținii se adună, dar mult pot — și cazul „Unirea” încă o dovedește — puținii buni împreună”, își sfârșește Excelența Sa pastorală.

În articolul din „Agru” Inaltpreasfințitul se îndreaptă către toți al săi, de aceea își și începe articolul cu: „Iubiți Frați și Fii”. După ce arată marea însemnătate a ziarelor creștine, înșiră toate ziarele și revistele noastre, după orașele în cari apar, și anume, la

Blaș: Unirea, Cultura Creștină, Unirea Poporului, Inima lui Isus, Tinerimea Nouă, Mișcările.

Oradea: Vestitorul, Apostolul Bolnavilor, Micul Misionar.

Cluj: Curierul Creștin, „Agru”, Viața Creștină.

Lugoj: Slonul Românesc, Misionarul.

Bixad: Cuvântul Adevărului, Misionarul Euharistic.

Sighet: Dumineca.

București: Decalogul.

ROMANO-CATOLICE, la

București: Farul Nou,

Iasi: Lumina Creștinului,
Săbdoani-Roman: Viața.

Bacău-Roman: Aurora Franciscană.

Insuș Excelența Sa constată, după ce le înșiră pe toate, că sunt prea multe (18 greco-catolice și 4 romano-catolice, cu totul 22) și face propunerea, să se concentreze, dându-și seama că unirea face puterea. »Cu energiile morale și materiale, cari astăzi se trosesc cu mai puțin folos în atâtea părți, s'ar putea înființa câteva organe de publicitate în adevăr respectabile».

Propune apoi, să se înființeze un organ săptămânal bogat, frumos ilustrat, atrăgător, care să oglindească fidel toate întâmplările de seamă din viața Bisericii noastre, precum și de cele pilduitoare din Biserica Universală.

Despre gazetele și revistele rele laț ce spune Excelența Sa:

„Acestea însă, de atâtea ori, în loc să însoțeze, întunecă; în loc să lărgească sufletele, le îngustează; în loc să-și oprească cetitorii de a aluneca pe povârnișul patimilor, îi întăresc, îi împing să nu se oprească până în fundul prăpastiei. O carte, o revistă, o gazetă rea murdărește sufletul, și oricât ai dori pe urmă să-l curățești, totuși nu izbutești, decât foarte anevoie și nu deplin. Bine zice marele scriitor Louis Venillot: » Pomnălul cel mai ascuțit, otrava cea mai stricăcioasă și mai trainică este pana... în mâini murdare».

„Dacă vreodată, acum, când se face colecție, pentru îndoitul scop măreț al acțiunii și presei noastre catolice românești, trebuie să ne dăm seama, iubiți Frați și Fii, că cine-și face, lui își face; cine dă, lui își dă; cine dă curând, dă de două ori».

Am arătat, pe scurt, cele scrise de Inaltpreasfințitul nostru Mitropolit din prilejul duminicii presei, ca să știe toți cetitorii noștri cele scrise de Părintele lor sufletesc, de Mitropolitul lor.

La ce să mai adăugăm și noi alte îndemnuri cu prilejul acesta? Sunt atât de bune și de minunate cele scrise de Inaltpreasfințitul, încât nu mai au nici un rost altele.

Capul lucrului e, să le luați, dragi cetitori, la inimă. Să nu faceți asemenea elevilor răi cari de aceea au două urechi, ca învățăturile bune să le intre pe una și să le lasă pe alta.

D-voastră să nu faceți așa. Să-i faceți plăcerea Părintelui nostru, Inaltpreasfințitului Mitropolit, de a-l asculta poveștele, de a-l urma sfaturile și de a ajuta presa bună, nu numai cu ajutoare bănești ci, mai ales, cu abona-

mente plătite și cu rugăciuni. Da, da, și cu rugăciuni, căci și pe „Unirea Poporului” mai mult au scăpat-o dela pierirea altfel sigură rugăciunile și sfintele liturghii slujite pentru ea, decât plățile abonaților.

Fapte vrednice de laudă

Dela Unirea Femeilor Române Unite din Blaș

Din lucrarea societăților religioase se desprind numai fapte frumoase și înălțătoare, cari își umplu sufletul de bucurie și mângăiere. Dar azi te bucuri parecă și mai mult când vezi că printre atâtea vești mhorâte de războaie, de dureri și necazuri între oameni, mai au putere să răzbată și veștile despre faptele acestor societăți.

Sunt tot fapte cari arată că în mersul grăbit și zorit al acestei vieți mai este o lume care se știe opri din când în când și asupra celor sufletești.

Truda Reuniunii Femeilor Române Unite din Blaș în slujirea Bisericii lui Hristos și a idealului creștin este cunoscută cititorilor acestei gazete. Este o trudă sfântă, închinată desăvârșirii și sfințirii sufletelor.

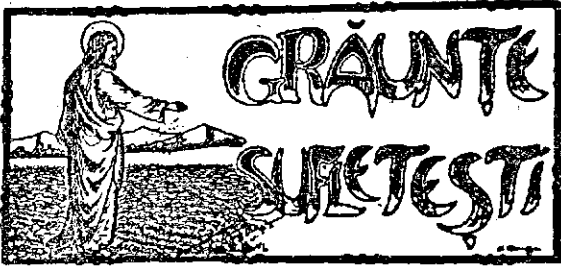
Preocupate de acest creștinesc gând, membrele acestei societăți se străduiesc să poată ajuta sufletelor, să urce pe o treaptă mai înaltă de viață creștină, să se apropie mai mult de Dumnezeu și învățăturile lui.

Ca o pregătire de luminatul praznic al Învierii Domnului, Reuniunea a organizat și înerea unui șir de predici religioase pentru ucenicile și servitoarele din Blaș. Predicile pentru ucenicile se vor ține în fiecare duminică din Postul Mare, la ora 5, la Institutul Recunoștinții, iar pentru servitoare la Casa Domnului, duminica la ora 4.

În tot timpul postului, membrele Reuniunii fac adorație zilnică, dela orele 8 dimineața până la 8 seara în Catedrală. În săptămâna patimilor se fac rugăciuni continue, de Joi dimineața până Vineri dimineața, înaintea lui Isus cel răstignit. Pentru pacea lumii, membrele Reuniunii fac jola rugăciunii, între orele 8 și 9 seara.

Nu este uitată apoi nici mila față de cei săraci și lipsiți, cari sunt ajutați la toate sărbătorile mari, din colectele făcute de membrele Reuniunii.

Din toată lucrarea acestei societăți se desprinde o mireasmă de caldă dragoste creștinească, de necontenită trudă pentru înălțarea sufletului spre o viață creștinească mai bună, trăită în umbra Bisericii lui Hristos, ceace se poate mulțumi prezidentei neobosite, doamnei Emilia Hopârteanu.

Taina crucii

„Celce vrea să vină după mine, să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să vină după mine” (Din evanghelia III-a din Postul Mare, Marcu 8, 34).

Fiind astăzi Dumineca sfintei cruci, cred că nu numai nu strică, ci este chiar foarte de folos să ne amintim de sfânta cruce.

Pânăce nu a fost răstignit Mântuitorul nostru pe lemnul crucii, nimenea n'a cunoscut crucea altfel decât astăzi spânzurătoarea, adică drept un lemn de ocară, pe care-și sfârșiau viața făcătorii de rele, de cari societatea omenească voia să se scape. Abia de atunci poate fi vorba de taina crucii.

Crucea este sora noastră. Să nu creadă nimenea, că se poate scăpa de crucea vieții. Nu, nici într'un chip. Crucea trebuie s'o purtăm cu rădare și cu paciință, fiindcă ea crește din pământ și astfel este soră cu noi, ca tot ceace din pământ își are obârșia.

Creștinii cei vechi spuneau, că crucea lui Cristos a fost făuită din lemnul vieții din paradis. Și iată cum: Seth ar fi primit dela arhanghelul Mihail o mlădiță din pomul vieții, care era în paradis, și a plantat-o la mormântul lui Adam, pe muntele Golgota. Așa a rămas adică vorba din vechime, că Adam pe muntele Golgota ar fi fost înmormântat. Cu vremea s'a dezvoltat din aceea mlădiță un pom uriaș, care ar fi fost tăiat pe vremea regelui Solomon, și dintr'o parte din trunchiu s'ar fi făcut o punte peste râul Cedronului, care curge aproape de Ierusalim. Tot legenda spune, că peste aceasta punte ar fi fugit David când a fost alungat de fiul său Absolon. La moartea Mântuitorului soldații au luat această punte și au făcut din ea crucea pe care a purtat-o Mântuitorul. Astfel din pomul vieții de pe vremuri, care a fost în Paradis, s'a făcut cu adevărat „pomul vieții”, prin care ni-a dăruit Isus viața veșnică și fericită a sufletelor noastre.

Să ia acest lucru la cunoștință toți aceia, cari se lapadă de cruce, cari o desprețuesc, cari nu vreau s'o poarte, — să ia la cunoștință, că sfânta cruce este sora noastră mai bătrână, pe care zadarnic n'o recunoaștem, și-a câștigat doară drepturile sale de mult, cu mult înainte de a ne fi născut noi.

Crucea ne urcă la ceriuri. Din ceriuri, din pomul vieții își are crucea obârșia, și tot în spre ceriuri tinde. Priviți-o numai, cum stă implântată în pământ, dovedind că de acolo a crescut; cum își întinde amândouă brațele către noi, chemându-ne într'una, iar cu capul privește și arată, în sus, către ceriuri, spunându-ne par'că: nu vă temeți de mine, sunt cam amară, nu e vorba, dar numai prin mine puteți ajunge în adevărata noastră patrie care esta ceriul.

Și de fapt așa este, numai acela-l poate

urma pe Cristos, care se lapadă de sine, și-și ia crucea sa și merge după el, după cum ni-se spune și în evanghelia de astăzi. Zadarnic vă răboiți deci împotriva sfintei cruci, numai prin ea puteți ajunge în rai.

Crucea se hrănește din sângele Mântuitorului și din sângele nostru. Celce a înțeles, că numai prin cruce, prin suferirea cu răbdare a durerilor noastre sufletești și trupești, putem ajunge la țintă și la izbândă, nu va rămânea prea desgustat și încrucit, văzând, cât este crucea de înroșită cu sânge. De sigur că crucea nu este plăcută, precum nu i-a fost plăcută nici Mântuitorului. Și el a suferit, și încă groaznic, atât sub povara ei, cât și pironit pe ea. Sfântul sânge, care a curs din preacuratul său trup, a spălat ocară de pe lemnul crucii, l-a făcut lemn cinstit de toată lumea. Dară nouă numai așa ne este de folos și de ajutor, dacă și noi ne vărsăm pe ea sângele. Fără vărsare de sânge, adică fără durere, purtarea crucii nu se poate închipui.

Luăți deci ceva mai cu drag asupra voastră crucea și nu vă tânguți prea mult sub povara ei. Luăți pildă dela Mântuitorul, care cu atâta îndelungă răbdare a purtat-o.

Crucea ne chiamă pe toți. Priviți-o numai, cum par'că vrea să-și încovoie brațele, ca să ne cuprindă. E asemenea unui tată bun sau unui frate, care ne așteaptă să ne îmbrățișeze și să ne sărute. Asemenea este ea unei mame dulci, care-și chiamă copiii, ca să-i îmbrățișeze. Asemenea este ea unui Cristos care-și chiamă ucenicii să vie și să-l urmeze. Pentruce nu-i ascultăm glasul de chemare? Pentruce suntem atât de străini de ea?

Fiind deci crucea sora bună a noastră, care nu numai că nu ne vrea răul ci ne conduce la ceriuri, și cu toate că e greu de purtat, se hrănește din sângele nostru cum și crucea Mântuitorului din sângele lui s'a hrănit, și fiindcă ne chiamă într'una pe toți, voind să ne ducă la mântuire, — să nu o privim numai drept o podoabă, bună de împodobit cu ea pereții și mesele caselor noastre, ori piepturile noastre, ci s'o privim de ceace este și trebuie să fie, de un semn al mântuirii. Precum Domnul nostru Isus Cristos nu a voit să ne mântuiască, fără de a gusta mai întâi din amarăciunea ei, așa nici noi nu putem fi ai lui, fără de a o lua și a o purta, căci „celce vrea să vină după mine, să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să vină după mine” (Marcu 8, 34), „pentru că cuvântul crucii celor pieritori (adecă păgânilor) nebulie este, iară nouă, celor ce ne mântuim, puterea lui Dumnezeu este” (1. Corinteni, 1, 18).

Părintele Iuliu

Bunavestire la Blaj s'a sărbătorit cu vechea obișnuință și însufleșire. În preșară s'a făcut vecernia împreună cu litie și urmată de mâncat, iar în ziua sărbătorii a slujit însuși I. P. S. Mitropolit Alexandru, înconjurat de canonici, directori și profesori, sfioșind întru lectori (ceteți) pe 20 teologi de anul al treilea. Tot la aceeaș sf. liturghie a hrotunit întru preot pe profesorul Petroniu Șerban dela Gimnaziul Industrial din Blaj. Bunavestire este sărbătoarea Seminarului din Blaj.

Pilde pentru viață

„Deodată cu crucea mi-am frânt norocul”

Un preot, care îngrijește sufletele ce întemnițai, povestește: Într'o zi, am cerce pe pușcăriașul Eugen M..., un bărbat tânăr, trebuie să facă patru ani de temniță și că tocmai acum i-a murit bătrâna sa mamă este frânt cu totul. „Părinte, am avut o cumsecade și o mamă bună. Și acum am părăsit cu toții. Soția a cerut divorțul, fiindcă am tratat atât de rău cu ea. Pe copil l-am lăsat cu sine, ca să nu f e crescuți fără religie... raca și bătrâna mea mamă, am băgat-o în mânt, cu purtarea meal... Părinte, abia acum înțeleg, ce om nenorocit sunt...”

Mă privește cu sfială, apoi îmi spune voce tremurătoare: „Eram oarecând atât de ricit! — Și într'o bună zi, venind dela o mare socialistă... am luat crucea de pe perete și am frânt-o de genunchi... Și deodată cu crucea mi-am frânt și norocul...”

Pușcăriașul Eugen M. s'a spovedit și părășit, de curând, de sfintele Paști. În celălalt zădărnicește să se atârnată de părete o cruce simplă de lemn de brad. Iar eu i-am scris soțel sale, să-l lăsa să cum l-a iertat și Mântuitorul. Și ea mi-a răspuns cu mână tremurătoare: „Il iert, Părinte, cum să nu-l iert.”

Prietenul cel mai bun

Un tânăr dintr'o familie nobilă a trăit viață cât se poate de ușurată și astăzi ajuns să-și răpună întreagă averea. Într'o noapte după ce și-a cheltuit în cărți și ultima leasă și apoi și-a răzburat prin sudălmii și înjurături de Dumnezeu, s'a nenorocit în drum spre casă și a rămas câțeva vreme întins pe trotuar între moarte și viață. Dar nici nenorocitul în care a ajuns, nici primejdia care-l amenința nu i-a adus la o schimbare a vieții sale; el răzbură asupra lui Dumnezeu, pe care-l iertă fără încetare, iară odată a spus în fața servitorului său: „Dumnezeu se delectează în nenorocirea mea, osândească-mă deci dacă-i plac.”

Servitorul nu zise nici un cuvânt, căci nu-l scoată și mai tare din sărite pe stăpânul său, și se depărtă. După o vreme oarecare veni din nou și-i zise: „Domnule, cel mai bun prieten al D.-Voastre este aici și vre-a să-și ia manta bună dela D.-Voastră; nu cumva îl dați și să intre?” Bolnavul de moarte a rămas câțeva vreme gândit, apoi a zis: „Cine este? Să vină.” Atunci servitorul scoase o cruciulță de buzunarul dela piept, o așeză în fața bolnavului și zise: „Mă iertați, Stăpâne; celce este răstignit pe cruce, acela este cel mai bun prieten al D.-Voastre.”

Adânc mișcat, se ulță nenorocitul de bolnav mai întâi la vorbitor și apoi la sf. Servitorul ieși. Când, după câteva minute, veni din nou, își află stăpânul cu ochii în crimași; erau lacrimile pocăinței, cari îl duceau spre mântuire.

„Abia la cruce începe a se lumina”

Pe muntele Caraiman, tocmai în vârful lui, este așezată o cruce, care se vede dela calea ferată de departe, iar de pe munții jur tot asemenea. Un domn tânăr s'a urcat odată pe muntele Caraiman. Și a mers într-o vreme o 3—4 ceasuri tot prin ceață deasă, de-a mai dibuia. Când credea că până-i lumea mai ajunge în vârf, întâlni un cloban, căruia se plânse că nu mai scapă de negură, că zău, până la cruce, abia acolo facepe a se lumina. Necăjit, dar cu nădejdea că crucea

nal poate fi departe, își continuă drumul. După alte 2—3 ore de drum greu prin negura deasă, ajunge la lumină. Se afla pe pliscul cel mai înalt al Caraimanului, la o înălțime de 2945 metri, și crucea lângă el Deodată i-se deschise o priveliște de nedescris. Munții Bucegi, valea minunată a Prahovei, calea ferată, toate se aflau într-o negură deasă. Numai crucea strălucise în lumina soarelui, ca o minune din altă lume. Era o frumusețe cum n'a mai văzut niciodată.

„Abla la cruce începe a se lumina“, este o vorbă care ne sună și nouă, celor ce înotăm în negura deasă a păcatului. Numai dacă ai de purtat o cruce grea, ori dacă te așezi cu sufletul gânditor la picioarele crucii Mântuitorului și te gândești la chinurile pe cari pentru tine le-a suferit, începi a te lumina, începi a-ți da seamă că tu cine ești și Cristos cine este.

A murit episcopul pruncilor:

contele Dr. Gustav Carol Majláth de Székely, fost episcop rom. cat. de Alba Iulia

Martți, 19 Martie, a murit, într'un sanator din Budapesta, arhiepiscopul în retragere, contele Dr. Gustav Carol Majláth; a murit episcopul pruncilor...

Niciodată în viață n'am întâlnit un om, care să se fi știut pătrunde atât de mult de porunca Domnului: „Lăsați pruncii să vină la mine...“, ca episcopul Majláth. Dragostea lui pentru copii era atât de puternică și înflăcărată, încât îi pătrundea toate fibrele inimii, îi respira prin toți porii lui. Numai prin prisma acestei iubiri îi putem înțelege viața.

Abia fu numit episcop la Alba Iulia, — în vârstă de 33 ani, — și-și ocupă scaunul episcopesc, cel dintâi drum îi fu la internatul de băieți. Elevii îl primiră cu ochii mari de spaimă și sfială, — căci nu era numai episcop, ci și conte. — Dar după ce constatara, că buzunarele lui sunt pline cu bomboane și că ei pot lua de acolo cu mâna proprie cât vreau, sficiunea lor se prefăcu în iubire și — confidență. Ori unde-l vedeau pe „nenea vlădică“, alergau la el și, fără multă ceremonie, îi scor-

moneau buzunarele dela palton, căutând bomboane, ciocolată, sau alte bunătăți, cari nici când nu lipseau de acolo.

Elevii dela liceul lui din Alba Iulia intrau și ieșeau pe ușa locuinței episcopice, dela etaj, ca la ei acasă. Era acolo, în camera de lucru a episcopului, un harmoniu, pe care mai ales își pusese copiii ochii. Servitorul se luase de groază dinaintea lor, și când odată, furios pentru disordinea ce făceau în camera stăpânului, se luă cu mătura după unul din ei, acela fugi pe fereastră, lăsându-se din etaj la vale pe vița sălbatică, care acopere pereții palatului episcopesc. Când a aflat episcopul, a zâmbit cu bunățate.

Peste tot, nu era acea ștrengărie copilărească, pe care el să nu o fi putut înțelege și ierta. Un lucru le cerea numai copiilor lui dragi: să nu păcătuiescă, să-și păstreze sufletul curat, nevinovat. De aceea, din prima zi a episcopiei sale și până când fu nevoit de boală, să părăsească scaunul arhieresc, a fost cel mai zelos părinte mărturisitor, cel mai harnic duhovnic al pruncilor.

Când fu numit episcop, eu eram elev în liceul piariștilor din Cluj. Îi plăcea să vină des la Cluj, dar nu venea odată, fără ca să nu petreacă câteva ore la liceu, mărturisind — adeseori până noaptea târziu — pe elevii liceului. În anul 1936, când, frânt de boala lui de nervi, își căuta vindecare în Oradea, l-am întâlnit în dricul iernii, în recea catedrală rom. cat. de lângă gară, unde singurel își aștepta pe micii lui penitenți dela secția maghiară a liceului „Em. Gojdu“.

Când, în viață, își revedea pe vreunul din foștii elevii, sau foștii lui „mici păcătoși“, ori unde s'ar fi sfialat, își desfăcea brațele, îi strângea cu căldură la pept, apoi, privind adânc în ochii lui, îl întreba: „Cum stai cu curățenia sufletului? Te aștept în scaunul mărturisirii!“.

Și avea niște ochi, cum n'am mai văzut: pe cât de blânzi și buni, pe atât de pătrunzători. Când te privea în ochi, îți răscolea sufletul și ți-l deschidea. Îți făcea impresia, că vede prin tine, ca prin sticlă.

La inspecțiile școlare nu prea îi plăcea să săcăiască elevii cu întrebări „de forță“. Peste

tot, rar controla mersul învățământului în liceu. Dar era de față la toate serbările școlare, ascultând cu multă răbdare desfășurarea punctelor din program, iar la urmă nu uita niciodată să țină o cuvântare scurtă copiilor, și — să dea celor ce s'au produs câte un galben de 10 coroane.

Față de toată lumea era darnic, dar mai ales față de copii. Nu se întâmpla odată, că vre-un copil, — oricine ar fi fost el — să-i fi cerut ajutor și dânsul să-l fi respins, ori auzind că e în mizerie, să nu-l fi ajutat. Mult-puțin, cât tocmai avea, îi dădea, fără să-i ceară socoteala despre felul cum a întrebuințat banii primiți.

Când era vorba de copii, nu se uita, dacă aceia sunt unguri sau români, catolici sau acatolici, pe toți îi iubea deopotrivă. În anul 1906 am fost martor ocular, cum pe un cleric român, aflat în gara din Alba-Iulia, l-a așezat pe genunchi și așa l-a dus cu trăsura până în cetate, — fiindcă toate locurile din trăsura lui erau ocupate.

Avea o memorie fenomenală. Când venea a doua oră în școală, agrăia pe elevi pe nume: „Tu Ionel, tu Petrică, tu Ștefănică!“ Pe fiecare-l urmărea în viață, care ce carieră face. În mulți s'a înșelat, mulți i-au întors spatele, unu l-a calomniat chiar pe el, binefăcătorul lor; — dar el pe toți îi ierta. „Dumnezeu îl va readuce iarăși la mine“ — obișnuia el să zică, când careva din foștii lui elevi se lepeda de religia catolică; și ochii lui buni exprimau aceeași convingere fermă.

N'a fost în el nici umbră de răutate sau ură, întreg omul era numai blând, bunățate, milă, iubire și sfintețenie. Cu adevărat episcop era el, după înțelesul lui Isus Cristos.

Multe lovituri l-au ajuns în viață, mai ales din partea acelor, cari nu i-au înțeles sufletul. Cum să fi și putut pricepe un suflet drept ca a lui, politicianii, cari sunt obișnuiți să umble pe cărări întortochiate? În anul 1900, când odată îi admiram răbdarea cu care mărturisește elevii școlilor din Cluj, mi-a spus melancolic: „Crede-mă, fiule, e mai ușor lucru să spovedești pe elevi, decât să te cerți cu ministere!“.

Foia „UNIRII POPORULUI“

Dumnezeu

Spuneți-mi voi, cine oare
Conduce toate sub soare?
Cine poartă norii 'n vânt
Și dă ploaie pe pământ?

Oine face să răsară
Grâul aruncat sub brazdă?
Cine câmpul înverzeste,
Când zăpada se topește?

Cine face ca să crească
Mii și mii de flori pe coastă?
Și cine 'n mii de culori
A vopsit atâtea flori?

Oine dă hrană la vreme
La micile păsărele?
Dar de om cin'se ngrijește
Și-i dă tot ce trebuiește?

Este Dumnezeu cel sfânt,
Domn peste ceriu și pământ,
El conduce toate 'n lume
Cu a Sa înțelepciune.

El e al lumii creator
Și Stăpânul tuturor
El e al nostru Împărat,
In veci fie laudat!

Suciu Iacob

Fata clopotarului

Afară țirăie ploaia și picături mărunte aruncă vântul în obloanele ferestrelor. Părașe se coborâ de pe deal, și cum văjăe și merii din grădinile oamenilor, se întinde peste sat un sunet ca de cioacă.

Intr'o casă mică, la un colț de uliță, într'un pățel îngust, zace în cele din urmă, fata clopotarului, Măriuța.

Bolnava stă cu privirea înșiptă spre un ochiu al ferestrei, în care se grămădeau câteva crăcuțe a unui păr, ca și când ar voi să se uite în lăuntru.

— Azi noapte a urlat câinele mult, începuse să vorbească, sărind dela un gând la altul.

— N'a urlat nici un câine, răspunde mamă-sa încet. Am veghiat toată noaptea lângă tine și l-ași fi auzit și eu. Ți s'a nălucit ție...

— Eu l-am auzit — și acela urla a moarte...

Rudeniile și vecinii ședeau muși, care pe vatră, care pe lavișă, și își ascundeau fața, ca să nu-i zăriască bolnava.

Aceea deveni iarăși liniștită.. Își întoarse capul pe umăr și închise ochii. Buzele și pleoa-

pele îi tremurau, pieptul i se ridica cu putere sub povara unei suflări scurte, care începea să se gate.

Mamă-sa se apropie încet de ea, prinse colțul păsturii și îl duse la ochi plângând cu amar peste chipul acesta frumos, care se pregătia să se stingă ca o lumină.

— Mamă, eu mor și tu nu te știi cânta după mine...

— Mă înveți tu să mă tot cânt până oi muri, drăguța mamei...

Bătrâna își lipi obrazul de ai bolnavii, și plângea cu hohot.

— Tu știi atâta: Drăguța mamei, drăguța mamei și muierile te vor râde. Privia la celelalte femei, cari se sguđuiau și ele în plâns.

— Să mă îngropați lângă copilul meu și să nu-mi puneți mărgelile, căci sunt mamă la trei copii...

— Să nu lăsați pe mama să-mi pună mărgelile...

Tăcu și se lupta, ca să mai vorbească.

— Mamă, să vii în zile de praznic cu cărbuni la mine în cimitir și să-mi aduci și copila. La Florii să-mi pui pe mormânt muguri de salcie, ca să știu când se desghiață pământul. Și să-mi faceți pomană cum se cuvine unei femei de neam, cum am fost...

Bolnava nu-și mai lua privirea din grindă și se grăbia să încheie...

În jurul ei suspine, vete și plâns.

— La biserica noastră tata să-mi tragă

„Și aceste „certe cu ministerele” i-au și măcinat nervii...

Azi, sutletul lui plin de bunătate se odihnește în șirul celor drepți. La judecata cea din urmă, când se va prezenta în fața dreptului Judecător, — parcă-l văd — dânsul nu-și va căuta locul convenit lui între marii arhieriei ai Bisericii lui Cristos, ci și acolo se va strecura modest în ceata pruncilor, pe cari atât de mult i-a iubit în viață, și despre cari Mântuitorul a zis, că „unora ca aceștia este împărăția cerurilor”.

Și până atunci, să-i zicem din tot sufletul nostru: să-i fie țărâna ușoară și amintirea binecuvântată.

Simion Gocan

Ce spune Înaltpreasfințitul Dr. Ioan Bălan al Lugojului despre „Unirea Poporului?”

Înaltpreasfințitul Dr. Ioan Bălan al Lugojului îndreptează o pastorală foarte însuflețită către Cinstiții Preoți din dieceza sa cu prilejul Daminecii Agrului și a Presei.

În această pastorală Preasfinția Sa vorbește mai întâi despre „Agru”, apoi, pe rând, despre gazetele noastre române unite. Iată ce spune despre „Unirea Poporului”:

„Un gând fericit au avut ceice au înființat „Unirea Poporului”, care, fără doar și poate, este cea mai bună gazetă pentru popor din toată România. În graiul limpede și frumos al păturii noastre sănătoase dela țară, acest organ este așa de bogat în învățături și informații, încât cuprinde mai multe și mai bune lucruri decât gazetele mari, pe cari nu știi cum să le citești, și cu mult mai puțin te alegi din ele. „Unirea Poporului” este cel mai prețios colaborator al preotului; ea face mai mult bine decât un capelan oricât de harnic, căci stă neconștient de vorbă și întărește în credință și în dragoste de neam pe iubii ei cititori.”

Prin BONURI DE INZESTRARE Vă apărați viața și căminul

clopotele, jalnic cum le știe, căci fata lui am fost și nimănui rău n'am făcut... .

Abia a mai avut puterea, ca să-și strângă la sân copiii pentru cea din urmă oară.

— Drăguța mamei, zise către copilă, vei veni de atâtea ori în deal, în cimitir, te vei cânta peste mine, vei plânge și nu m-ai cunoscut...

Apoi căzu zămbitoare pe pernă...

Căldura zilei s'a muiat și în mișcarea vântului de avecernie zuruiau spicele de grâu pe uriașul hotar, de parcă le scutura cineva cu mâna.

Luca era plină de coșai și dealul de secerătoare. Hotarul răsună de cântecul lor. Și soarele așa de încet se lasă spre după coama de deal, de parcă pe cântecul lor voia să asfințească.

Deodată un sunet subțire de clopot răsbate în hotar, apoi altul și altul.

Clopotele dela trei biserici se jeluiau deasupra celei mai frumoase femei, care sta nemșcată și asculta zămbitoare cum plânge un sat deasupra trupului ei înșepenit și rece.

În Zăvoiu era la coasă Toma lui Din. De două zile nu-l prindea locul. Toată ziua umbliă buimăcit și uită că unde a plecat de acasă. Livada îi e plină de mușunoaie și eri și-a rupt coasa într-o răchită.

Când a auzit clopotele, s'a cutremurat, căci știa că dragostea lui de demult, s'a stins, a murit.

Colportaj

Iată un cuvânt străin, cu care trebuie să ne împrietenim și noi.

Colportaj, va să zică, negoț ambulant (din loc în loc), negoțul, pe care-l face cineva, ducând cu sine marfa, pe care o vinde: colportaj = purtare cu sine.

Nu ajunge să tipărim cărți, calendare, reviste, ziare.

Trebuie să le și vindem.

Prin vânzare, ne scoatem cheltuielile de hârtie, de tipar, de colaborări, ce am avut.

Dacă tipărim și nu vindem, mergem cu siguranță la faliment.

Colportajul e, pentru tipar, ceea ce e reprezentarea pe scenă pentru o piesă teatrală. Nu ajunge, ca piesa să fie scrisă și să fie bine scrisă. Ea trebuie jucată. Jocul în scenă e care dă viață și face pe privitori, să fie stăpâniți, uneori cu totul copleșiți, de cutare sau cutare rol.

Precum nu oricine poate fi actor, adică artist dramatic la Teatru, tot așa nu oricine poate fi colporteur.

Câteva reguli

1. E o greșală să credem, că marfa, deci și cartea, revista, ziarul, se vând dela sine.

2. Trebuie să convingem pe cumpărător, că marfa noastră îi e nu numai de folos, ci chiar trebuincioasă.

3. Când îmbiem marfa, să ne ferim de cuvinte necunoscute — termini »tehnici« și »radicali«.

4. Nu putem îmbia ceace nu cunoaștem bine noi înșine. Deci, înainte de a atrage luarea aminte asupra unei cărți, trebuie s'o fi citit noi înșine.

5. Când vorbești cu cineva, privește-l drept în ochi și agrăște-l cu glas liniștit și sincer. Așa vorbea Napoleon și așa găsea el mareșali, chiar și în rândurile soțiilor de rând.

6. Fii cu băgare de seamă! Mușteriu ori cumpără, ori te cumpără. Dacă cumpără, tu l-ai convins pe el de folosul, ori de trebuința mărfii tale. Dacă nu cumpără, el te-a cumpărat, adică el te-a încredințat, că ceea ce-i îmbii tu, lui nu-i trebuiește.

Prin mintea lui Toma se repetau toate clipele de demult, petrecute pe țărmul acesta al Oltului.

Pe atunci el purta pene în pălărie, iar Mariuța era fată mare. Ea venia la întors, el mergea la coasă. Livezile le erau vecine. El n'avea cap să isprăviască cu coasa, Măriuța nu găta cu fânul.

— Dar leneș mai ești bădîț!

— Ne potrivim amândoi, draga mea,

— Eu gat mai iute, decât tine.

— Gată și vino de tinde-mi pologii.

La avecernie plecau amândoi, încet, povestind, ca să nu mai gate cu atâtea povestel

Ea s'a măritat după altul, iar el a luat pe alta.

De atunci n'au mai știut unul de altul...

Sunetul clopotelor umplea hotarul cu jeluirea lui. Toma asculta ca dus din lume, apoi se lăsă pe căpița de fân a vecinului și plânse, plânse.

Octavian Prle

(Din volumul: „În sat la noi”)

S'a înecat într'un butoiu cu apă de ploaie. Sub povara unei boale vechi și grele, bătrâna Ecaterina Bergher din comuna Șag s'a hotărît să-și pună capăt vieții. N'a putut să-și îndeplinească multă vreme gândul, deoarece au oprit-o neamurile. În zilele trecute, nefericita bătrână rămânând singură acasă, s'a înecat într'un butoiu cu apă de ploaie.

7. Marfa și ochii! Trebuie să grăie prezentabilă. O carte, o revistă, un ziar murdar, răvășit, nu trebuiește nimănui. Să mușteriu și din felul, cum despachetăm biem noi marfa, cât preț punem pe ea.

Ah, dacă ar voi toți frații preoți, să colportorii tipăriturilor bune dela AGRU-Sfânta Unire-Blaș, Bixad, Lugoj, Decalofarul Nou-București, Presa Bună-Iași și franciscană-Săbăoani (Roman)!

Ce avânt ar lua, nu numai presa creștinească, dar cum s'ar schimba la față dincioșii noștri de multeori așa de nesimțiți și nepăsători în cele de credință!

Cunosc caz, că un singur preot, a dat o mie de exemplare dintr'un calendar deustru la o sfințire de biserică.

Dar câte prilejuri bine venite nu se Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza, atâtea momente mari sociale și naționale.

Ele trebuie prevăzute și exploatate.

La asta se reduce tot colportajul.

Pr. I. George

(»Agru« Nr. 2-3, 1940, Cluj).

Câți bani ne trebuie, ca să putem apărea în 8 pagini

Cei mai mulți cetitori nu-și dau se cât costă scoaterea unei gazete. »Unirea Poporului«, așa cum apare acuma, în 8 pagini, costează nu mai puțin de 10 000 Lei numai Așadară, ca să o putem scoate regulat în gini, avem nevoie de Lei 520.000, ceace mai bine de un jumătate de milion, la an. Nu pe timbre cheltuim săptămânal peste 1000

Socotiți și D.-Voastră, de câte ori Lei trebuie să încasăm, până putem plăti aceasta grozav de mare!

Și, mai gândiți-vă și la aceea, că în aceasta nu intră plata celor ce scriu gazetele numai a tiparului, a hârtiei, a poștei, a administrației și a expediției, căci noi scriem, de ani, în cinste.

Dupăce însă cei mai mulți cetitori și tri sunt platnici foarte răi, unii ne chiar și ne trag pe stoaară, închipuiți-vă, cât de o ducem! Mai nou am hotărît, să nu mai tim mia de Lei la lună pentru camera în se află Administrația, ci s'o mutăm acasă la rectorul gazetei.

Iată, cât de bine ne merge!

Aceasta o spunem acuma, în număr ceta, care ajunge în mâna cetitorilor tot când se va sărbători duminica presei, ca vadă, ce bine-i merge unei gazete, care de ani luminează poporul dela sate; unei gazete care-și are trecutul ei frumos și recunoscut toată lumea românească; unei gazete, care bine a făcut și a fost și este laudată de și atâția.

Un prieten al gazetei

Pe părintele Stănea Gheorghe din gheș îl numărăm cu drag între prietenii zetei noastre. Sfinția Sa dela începutul rației sale s'a străduit să ne câștige cât mulți abonați, printre credincioșii pe cari și a celor mai mari i-a încredințat grijii Sfânt Sale.

Acum păr. Stănea are în parohie abonamente la gazeta „Unirea Poporului” Fapta Sfinției Sale n'o încreștăm ca o înaintea oamenilor, ci ca un îndemn și pe alții, în această Duminică a Presei, că se poate face în sprijinirea presei bune.

Planuri și nădejdi de pace, iar de altă parte pregătiri și vești de războaie

Lucrul de căpetenie

Primind, în sala tronului, comisia Senatului care i-a adus răspunsul la cuvântarea de deschidere a Parlamentului, M. S. Regele a rostit o cuvântare.

Între altele M. S. Regele a spus că azi prija principală trebuie să o avem pentru înzestrarea armatei.

Toți locuitorii țării trebuie să-și unească forțările lor pentru întărirea patriei. Lucrul de căpetenie este păstrarea granițelor de azi și în viitor.

Țara noastră nu vrea nici un petec deământ de peste hotare, dela alții. Hotarele pe care le are acum este hotărâtă însă, ca să le perez, căci ele sunt o moștenire sfântă și cumpă.

Predica de pace a Papei

În predica ținută la sfârșitul slujbei religioase de Paști din biserica sfântului Petru, Papa Pius al XII-lea a arătat care este însemnătatea Învierii, mai ales în vremurile de acum. A rugat pe bunul Dumnezeu să-i asculte rugămintele și să facă să stăpânească iar pacea, înțelegerea și înțelegerea între oameni.

După ce a arătat multele greșeli care au săsă asupra omenirii, Sfântul Părinte a cerut tuturor oamenilor, să dea ascultare virtuților creștine, căci numai așa se vor mântui.

Încrederea în pace și în mai bine numai în viața creștină ne-o mai poate da.

Di Hitler va rosti un mare discurs

În curând vom auzi iar cuvântări. O mare gazetă nemțească scrie că dl Hitler va rosti o cuvântare hotărâtoare. Această cuvântare a fost făcută.

Planuri de pace

Odată cu primele raze căldute de soare s'au născut și primele nădejdi de pace în Europa. Pe frontul finlandez pacea era pusă. O primejdie și un necaz era dat la o parte. Mai rămânea celalalt foc dela Rin. Se credea că și aici se va putea ajunge la o înțelegere. Nădejdi se legau de Sumner Welles, omul președintelui Statelor Unite. Acest trimis a colindat capitalele marilor puteri, a stat de vorbă cu miniștrii, a căutat să vadă, care sunt planurile și țelurile de război ale țărilor cari luptă.

Toată lumea credea că el are în capul lui un plan minunat de pace. S'a vorbit chiar că Germania ar fi arătat un plan de pace, apoi s'a desmințit însă. A venit și întâlnirea dela Brenner dintre dl Hitler și Mussolini și toată lumea o pune în legătură cu un plan de pace.

S'a văzut însă că n'a fost așa. Dl Sumner Welles, omul de care se legau atâtea nădejdi, a plecat fără să se facă nimic. Europeanii au rămas să se răfuiească singuri.

Despre întâlnirea dela Brenner s'a aflat că ea s'a făcut pentru altceva.

Dl Mussolini și Hitler s'au întâlnit pentru a vedea, cât de tare este vechea lor prietenie și pentru a pune apoi la cale lucruri de mare însemnătate.

Acum vine vestea că Statele Unite, în loc de planuri de pace, vor trimite Angliei și Franței 2000 de avioane noi de luptă.

Pofta vine mâncând

Gazetele suedeze scriu că Rusia a făcut acum noi cereri Finlandei. Rușii nu se mulțumesc acum cu ceea ce au cerut când au făcut pace cu Finlandezii ci vreau ca noile granițe să fie împinse ceva mai mult înăuntrul Finlandei. Pofta vine mâncând.

Un nou guvern francez

Cu vremurile acestea de război nici guvernele țărilor n'au așa viață lungă ca mai înainte. Se schimbă mereu și se caută oamenii cei mai potriviți și mai iscușiți. Guvernul care cărmuiea Franța și-a dat demisia. După oarecari frământări s'a format un alt guvern, în frunte cu dl Paul Reynaud. În acest guvern au intrat mulți din miniștrii guvernului trecut și chiar dl Daladier, fostul prim-ministru, a fost numit ministru al apărării naționale franceze.

Se vor întâmpla în curând lucruri însemnate

Să fie adevărat? Nu se știe. Vestile umblă așa în toate părțile. La Berlin se vorbește că înainte de Paști se vor întâmpla lucruri însemnate de tot. Se crede că unii din conducătorii Germaniei se vor întâlni cu unii din fruntașii ruși în unele părți se spune că dnii Goering și Ribbentrop se vor duce la Moscova, alții spun însă că va veni dl Molotov, ministrul Rusiei, la Berlin.

Oricum ar fi, se vede că mare dragoste i-a mai prins pe unii de alții. Un gazetar din Berlin spune că Rușii, Nemții și Italianii au un nou plan de conducere a Europei.

Bulgaria rămâne credincioasă unei politici de pace

Dl Potoff ministrul de externe al Bulgariei a declarat că țara sa rămâne credincioasă unei politici de pace și înțelegere cu toți vecinii ei.

Urmând acestei politici, ea caută mereu să-și îmbunătățească legăturile și să câștige prietenia vecinilor.

Guvernul bulgar a și spus în mai multe rânduri că rămâne neutru și că nu caută să amestece Bulgaria în frământările popoarelor mari.

O mare ofensivă diplomatică

Pe lângă ofensiva armelor, adică bătaia pornită în lege cu toate armele, mai este și o altă ofensivă, cea diplomatică. Această ofensivă, nu înseamnă însă că diplomații și miniștrii țărilor s'ar lua la bătaie între ei. Adevărat că această ofensivă o pornesc diplomații, dar ea este cu totul de alt fel. Anume miniștrii țărilor se străduiesc să câștige pe prietenii dușmanului. Trebuie și la această ofensivă multă pricepere și agerime. Ea aduce multeori mari foloase și este uneori hotărâtoare pentru soarta războiului. Acum va începe iar o astfel de ofensivă. Englezii vreau ca noul ministru al Franței dl Reynaud să strice prietenia dintre Rusia și Germania și să tragă iar Rusia de partea Franței.

Dl Reynaud este cunoscut ca un prieten al Rușilor cari în vremea din urmă s'au supărat urât pe Francezi și au dat mâna cu dl Hitler.

De altă parte miniștrii germani pregătesc una și mai stranie. Vreau adică să împace Italia cu Rusia și în felul acesta să aibă numai ele cuvântul în țările mai mici din partea de miazăzi-răsărit a Europei. Aceasta vine cam așa, că Germania să le aibă pe aceste, dacă nu ca pe niște aliate de război, cel puțin ca locuri, de unde să poată duce lucrurile de cari are lipsă pentru continuarea războiului.

Finlanda mulțumește

Președintele Kallio al Finlandei a declarat că țara sa a fost mulțumită de ajutorul pe care i-l-au dat Englezii și Francezii. A mulțumit apoi tuturor acelor cari au fost de partea poporului finlandez.

În sfârșit, președintele Kallio a mulțumit și Suediei și altor țări cari au mai trimis ajutoare Finlandei.

Pierd și neutrii

Cu toate că nu se amestecă în război, țările neutre pierd totuși vapoare și bogății.

Numai în săptămâna trecută au fost scufundate șapte vapoare neutre. Dintre aceste vapoare, șase sunt ale Danemarcei.

Europa stă la o mare răscruce

Dl Paul Reynaud, noul prim-ministru al Franței, a citit în Parlament o declarație a guvernului francez. Noul prim-ministru a spus că Franța își dă seama de puterea Germaniei și că războiul acesta este pe viață și pe moarte. „A învinge înseamnă a avea totul; a fi învins înseamnă a pierde totul”. Amintește apoi această declarație și de Rusia că a trădat Franța și de hotărârea poporului francez, de a duce până la biruință lupta.

După cum se vede din această declarație, Franța este hotărâtă a trece ea la atac și a arunca în luptă tot ce are, pentru a câștiga gândul și biruința.

Dl Daladier ministrul războiului a declarat că D-Sa va fi mai mult pe front, ceea ce arată planurile franceze.

În așteptarea răspunsului german, ne aflăm în fața adevăratului război, care poate începe mâine sau peste câteva zile și în care apoi aceste țări vor arunca tot ce au pentru a câștiga biruința.

Călătoria primului ministru ungar în Italia

Ungurii cunosc bine drumul Italiei și al Romei. Cum simt că se mișcă ceva în Europa, ei o și iau către Roma dlui Mussolini.

Nici nu s'a sfârșit bine vizita ministrului ungar Csaky la Roma, și un altul a plecat să-l întrebe de sănătate pe dl Mussolini. De data aceasta a plecat chiar șeful guvernului, contele Teleki.

Vizita aceasta, spun gazetele italiene, este pentru întărirea prieteniei și frăției dintre poporul italian și cel maghiar.

„Suntem gata”

Dl Chamberlain prim-ministrul Angliei a mai ținut o cuvântare în camera deputaților. Așa se obișnuiește acum. Miniștrii și conducătorii cei mari, din când în când mai țin câte o cuvântare, ca să îmbărbăteze poporul și să-i dea încredere ca să facă față greutăților.

De astă dată lucrul despre care a vorbit a fost pacea făcută de Finlanda. Ministrul englez a arătat că Anglia și Franța și-au făcut datoria față de Finlanda, dar că vina pentru această intrângere o are Germania. Mai de parte, a spus dl Chamberlain, orice s'ar întâm-

pla, Anglia și Franța sunt gata. Ele așteaptă și când vor fi atăcate vor și să răspundă cum trebuie.

Un atac puternic al aviației engleze

Veștile venite din Anglia spun, că Marți noaptea avioanele engleze au bombardat vreme de șapte ore, insula germană Sylt. Pe această insulă Nemții au mari hangare de hidroavioane (avioane cari se lasă pe apă).

Bombele aruncate de englezi au aprins mai multe hangare și au stricat liniile ferate din cuprinsul acestei insule.

Deasemenia a fost bombardat și digul Hindenburg, care leagă această insulă de țărmul german. Se spune că focul de pe această insulă s'a văzut în noaptea aceea până în Danemarca.

Mari revărsări de ape în Ungaria

În primăvara aceasta au fost mari revărsări de ape aproape pretutindena. La vecinii noștri dela asfințit Dunărea a făcut un adevărat prăpăd. Peste o sută de mii de hectare de pământ au fost acoperite de ape. Sute de ferme sunt sub apă. În unele părți apele Dunării au cuprins satele din apropiere, primejduind viața locuitorilor.

În apropierea Budapestei stăpânirea a încercat să spargă ghița de pe Dunăre, cu ajutorul bombelor.

Cărți nouă

D. I. Tălmăcel: Citește tinere! O vorbă la ureche, Nr. 3—1440, Tipografia „Serotica”, Săbăvant—Roman, 32 pagini de format 15/9 cm., prețul Lei 5.

Harnicul călugăr franciscan dela Bacău, Păr. I. Tălmăcel, continuă a scoate de sub tipar bunele sale cărți care formează deja o mică bibliotecă numită: „O vorbă la ureche”. Cărticică aceasta e intitulată: „Tinere, nu-ți bate joc de tinerețele tale” și e împărțită în următoarele capitole: Ferește-te de trândăvie, de tovarăși răi; nu face nimica ce n'ai voi să știe mama ta; ferește-te de beuturi spirituoase, de jocul de cărți, de tutun, de citirea cărților rele, de petrecerile primejdioase; înfrână-ți pofta neorânduie ale trupului. Părinții ar trebui s'o cumpere și s'o dea fiecărui copil al lor, trecut de 15 ani!

Spovedește-te bine! Invățături, fapte și plăide culesse și prelucrate după P. Iosif Chiavarino de Societatea de Lectură „Sf. Bonaventura” Liuzi—Călugăra. Tipografia „Serotica” Săbăvant—Roman 1940/116 pagini de format 15/9 cm., prețul Lei 12.

O cărticică pe care ar trebui să citească, mai ales acum în Postul Mare, fiecare creștin. Cu 19 Lei îți cumperi o cărticică pe care citindu-o, te spovedești cu siguranță bine și astfel îți mântuiești abundența sufletului. Cărticica e împărțită în 16 capitole și e împodobită și cu câteva chipuri potrivite a trezi în suflet pocăință și o reprimire asupra păcatelor mai obișnuite, așa că oricine o poate întrebuința cu cel mai mare folos acum în Postul Mare.

Porția de hrană a calului de muncă

Se apropie vremea muncilor. Vitelor de muncă trebuie să li-se mărească porția de mâncare. Un cal de 500—550 kgr. și o înălțime de 1,60 m. ca să poată trage bine trebuie să aibă următoarea porție de mâncare, în fiecare zi: 8—9 kgr. grăunțe, 5—6 kgr. fân și 5—6 kgr. pale. În aceste pale sunt socotite și cele trebuincioase pentru așternut.

Care lână-i mai bună

Se zice că lână cu atât este mai bună cu cât firul este mai lung, mai subțire și mai creț. Lână de pe coaste și de pe spate este cea mai bună; cea de pe margini, deasupra și de sub spete este lână de calitate a II-a; lână de pe pantece și mijlocul spinării este lână de call-

tatea a III-a, iar lână de pe gât și picioare este lână cea mai slabă. Lână mielilor este de calitate slabă. Din anul al doilea și până în al patrulea lână este de calitate bună. Dela vârsta de 7 ani lână este înlocuită de păr. Oile nu năpăresc. O oală netunsă 2 ani are un fir de lână de 2 ori mai lung ca acela de un an.

DIN POPOR

Prevestirea timpului după diferite semne

„Dela lume adunată
Și iarăși la lume, date.”

În satele prin cari am fost ca învățător am văzut, cum sătenii noștri știau, cum va fi timpul după diferite lucruri și obiceiuri de ale animalelor de pe lângă casă. Am socotit folc-sitor pentru cititorii acestei foi, să dau câteva din semnele cele mai folosite.

Sătenii știe că va ploua atunci: când furnicile ies din pământ și se adună multe la un loc; când cerul este vântat spre apus și roșietic la răsărit; când în jurul lunii se face un cerc în o ceață ușoară; când curcubeul se arată spre apus sau miază-zi; când în serile de vară în diferite părți ale cerului se așează norii în formă de munți înalți; când dimineața cerul ni-se pare de culoare verznie; când norii vin dela apus; când muscăliște și țânțari mulți zboară și fac zgomot și după apusul soarelui; când porcii își strică culcușul și fug cu pale în gură; când cioarele se adună multe la un loc și zboară repede făcând zgomot mare; când vrăbii (păsările de șură) se adună și în stat multe la un loc; când vrăbii se scaldă în apă; când albinele nu merg departe de coșnițe, ci stau în fața lor și zboară cu zgomot; când les din pământ rămăse multe; când pui de găină, mai ales cocoșii, se bat; când găinile se scaldă în praf; când găștele și rațele se scaldă în apă și bat voloase din aripi; când muștele pișcă tare; când măgarii zblară mult și se tăvăleşte în praf; când soarele dogorește tare; când se umezește sarea; când pe unt les picături de apă; când focul arde închis și cu flacără galbenă; când luminile din biserică ard cu flacără mică și pocnesc; când asudă pereții casei; când frunzele trifolului se adună laolaltă și tulpina stă dreaptă; când pocnesc masa, lavițele, scaunele și alte lucruri din casă; când se îmoale căclușile, pleptarele și curelele sau alte lucruri din piele; când auzim de departe sunetul clopotelor și trenurile mergând; când se umezește lemnul și se umflă; când pe cel bătrân îi dor încheieturile oaselor atinse de reumatism (mătrice); când funinginea din horn cade jos; când cad palangenii din pănze; când se bat berbecii în capete și oile merg păscând spre strungă; când luna nouă este cu coarnele în jos; când dealurile sau munții cari sunt departe ni se par tare aproape; când pisca se plapănă foarte mult.

Va bate ghița (piatra):

Când norii se văd albi și, cu toate că vântul bate tare, vin foarte încet; când se văd niște saluri albușoare dela nori la pământ, cari se mută din un loc în altul; când norii sunt primăvara de culoare albă, bătând puțin în albastru; când înainte de răsăritul soarelui cerul este de culoare galbenă spre răsărit.

Va fi molnă:

Când toamna sunt țoareci mulți; când fulgeră și trăsnește (durdule) în lunile Noiembrie și Decembrie; când vara sunt foarte puține cluperci; când cântă păsările de șură (vrăbii) iarna; când vrăbii sunt slabe toamnă; (Va urma: când va fi iarnă de timpuriu,

și când va fi iarnă grea; când va bate vântul când va fi timp frumos; și când va fi iarnă va îngheța pământul).

Roșcovei I.-O.

Două primejdii mari

— Socotelii cari dau de gândii —

După o socoteală, făcută nu de milioane de ani în urmă, ci de un miliard trei sute trei zeci și trei de litri de vin (1.330.000.000), șaptezeci milioane litri țuică, patruzeci și opt milioane litri de rachiu și un milion litri de spirit, o socoteală arată că în România se fum într'un an cam 5 miliarde lei.

Așa dar noi cheltuim în fiecare an două lucruri fără de cari am putea trăi: înspăimântoarea sumă de 25 miliarde lei, mai pe băntură și iarba dracului noi dăm în care an mai mult de jumătate din bugetul. Toți acești bani se duc în fum și în vană lucruri cari nu aduc nici un folos, fără de rele și necazuri.

Dar să mai facem încă o socoteală: tregul avut al României se ridică la suma lei 330 miliarde. Pe cap de locuitor vin 15.000 lei. Aceasta înseamnă că, să cam gem gura pungei că nu suntem prea bogăți: averea aceasta, dacă nu cruțăm, în câțiva dăm țara de răpă.

De cheltuit, cheltulm noi, nu-i vorbă ceastă sumă, dar când e vorba de economie atunci vedem că de abia economisim atât să dăm pe beutură și iarba dracului. În numai în 12 ani am economisit câte 25 miliarde lei pe an, atunci în 12 ani noi am putea cum întreg avutul acestei țări, care în bună parte este în mâna capitaliștilor străini, cari trag foloasele cele mari.

Numai prin stăruință, prin cruțare, și prin așezare, putem să ajungem ca avutul acestei țări să fie numai al nostru, al acelor, cari am luptat pentru rarea țării.

În postul mare citiți cu toții

„Cărțile Bunului Creștin”

- No. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.
2. Pe calea desăvârșirii, ediția II.
3. Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)
4. Darul lui Dumnezeu
5. Adevărata fericire
6. Taina spovedaniei
7. Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume
8. Legea strămoșească
9. Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an
10. Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an
11. Taina tainelor, sfânta cuminecătură
12. Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi
13. Durerea, sora noastră nedespărțită
14. Tâlcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an
15. Cărticica mirilor
16. Cărticica soților de căsătorie
17. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus
18. Cum să ne creștem copiii
19. Predici scurte pentru popor, în tocmite după texte din apostolii duminicilor

În editura „Sfânta Unire” Blaj
a apărut:

Din viața vechilor creștini
Toate aceste broșuri sunt scrise de

aliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela »Librăria Seminarului« Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Redacția și Administrația gazetei noastre

S-a mutat, începând cu ziua de 1 April, la Nr. 14 din strada Regina Maria, adică peste drum de unde a fost, în locuința directorului acestei gazete.

Conferință Duminecă în 24 Martie, dl Ștefan Pop, fost director al Colegiului Național »St. Sava« din București a ținut o conferință la Blaj Domnia sa a vorbit despre limba românească.

Când se bat neamurile pentru pământ. În comuna Chiojdeanca din Prahova s'a întâmplat o sângeroasă încăierare. Sătenii Gh. Mareș, Ioan Mareș, Nicolae și Sultana Trilipceș s'au luat la ceartă pentru o bucată de pământ. În timpul încăierării, au fost răniți greu Sultana și Nicolae Trilipceș, iar Gh. Marie, s'a ales cu rasul sfârticat. — Așa se întâmplă când se ceartă neamurile pentru pământ.

Un fiu își omoară tatăl. În comuna »I. G. Duca« din județul Timiș-Torontal s'a petrecut de sărbătorile Paștilor catolice o năpraznică întâmplare, care a întristat pe toți locuitorii acestei comune. În seara de 22 Martie, săteanul Farago Ștefan a trimis pe fiul său Pavel să aducă dela o rudente de a lor un cozonac. Venind către casă cu cozonacul, feciorul s'a oprit la cârciumă unde s'a cinstit cu alți flăcăi, cu beutură și a mâncat cozonacul. Găsindu-l la cârciumă, tatăl său s'a luat la ceartă cu el. Așa sfada dintre părinte și fiu a continuat. Năvălit peste măsură, Farago Ștefan și-a înjunghiat feciorul cu un briceag. Văzând lupta dintre tată și fecior, soția lui Farago Ștefan a ieșit în drum strigând după ajutor. Intre timp însă feciorul a luat un cuțit de bucătărie pe care și-a implantat în pieptul tatălui său. Atins la inimă, bătrânul a murit, în urma loviturii primite. — Sărbătorile Paștilor nu le-au mai petrecut împreună. Bătrânul s'a pornit către mormânt, iar feciorul pe drumul temniței și a judecăților omenești.

O căsătorie la închisoare. Nu-i vorba, au mai fost ele căsătorii la închisoare, făcute între oameni cari au călcat legea și aveau de plătit păcate și fărădelegi multe. Aceea, care s'a făcut mai în zilele trecute la Cluj, le-a pus însă cap la toate. A stărnit valvă mare în întreaga închisoare și chiar și între cuconțele și lumea din oraș. Acela, cari s'au logodit, nu sunt oameni de rând, niște gălari puși la opreală pentru câteva mișoare de lei, luate din buzunarul altuia, ci oameni cu vază și trecere în lumea lor de altă dată.

Logodnica este de pe platurile Ardealului, o baroneasă de vîrstă veche, cu sânge iute și frumoasă. Părinții și strămoșii ei au stăpânit moșii întinse în Ardeal, și fiicei lor Lidia Maria Azei i-au dat o creștere alosă. Fiecare și apucăturile ei au făcut-o însă dela început să calce pe cărări greșite. A călătorit prin

toată lumea, într'o vreme a fost unul din sfetnicii fostului rege al Albariei, până ce pașii au mînat o țarăși în Ardeal. Aici a fost arestată și trimisă la închisoarea din Cluj, unde a cunoscut pe tânărul poet Emil Câmpănu, cu care s'a hotărât să se logodească.

Cel doi logodnici așteaptă acum ca ministrul Justiției să le încuviințeze și căsătoria, pe care vreau să o facă, tot la închisoare, în dosul gratiilor.

Germania la arama și clopotele bisericilor. O lege nouă, adusă de curând Germania poruncește ca toate clopotele bisericilor să fie date autorităților în cel mai scurt timp. Deasemenea, urmează să fie declarate și lucrurile de aramă. Ele vor fi topite și folosite la fabricarea gloanțelor. Proprietarii acestor lucruri vor primi despăgubiri la sfârșitul războiului.

Banul văduvei. În tăcere lumea românească de pretutindena răspunde la chemarea mai marilor, de a subscrie bonuri pentru înzestrarea armatei. Sunt între aceste subscrieri cazuri vrednice de amintit, spre a fi îndemn și altora. Așa este cazul concentrașului Sărăcuț Anania din Valea Drăganului, de lângă Cluj. Acest om sărac, sosit acasă din concentrare și-a vîndut fânul pe care-l avea ca să mai acopere din lipsurile gospodăriei. Auzind însă că se cer bani pentru înzestrarea oștirii. Sărăcuț Ananie n'a stat mult pe gânduri și a dat toți banii, cari îi primise pe fân. Pînda lui a găsit repede următorii între ceilalți săteni mai cu dare de mîna. Banul lui Sărăcuț Ananie este banul văduvei din evanghelie.

Cum se omoară oamenii pentru lucruri de nimica. De multe ori oamenii se omoară pentru lucruri de nimica. Dela certuri mărunte ajung la cuțit și topoare și apoi unii în mormânt, iar alții în temniță și ocnă. Mai în zilele trecute câșiva tineri din comuna Var, județul Severin, anume Dumitru Sârbu, Ion Pamfilescu și Petru Sârbu au omorât la o petrecere pe Martin Florea, tânăr ca și el. Omorul a pornit dela o ceartă de nimica. Anume tinerii s'au certat, dacă trebuie să mai continue petrecerea sau trebuie să se mute în altă parte. Dela ceartă feciorii s'au luat apoi la bătăle și s'au bătut cu pietrele în drum. În totul bătăliei Eftimie Sârbu a lovit cu piatră drept în pleoacă pe Martin Florea, care plin de sânge a căzut în nesimțire. N'a trecut mult și tânărul Florea și-a revenit și a plecat spre acasă. În dreptul bisericii l-a leșit înalate Eftimie Sârbu și tatăl său Dumitru Sârbu. Aceștia l-au trîntit la pământ și pe când Eftimie îl ținea, Dumitru Sârbu l-a implantat cu putere cuțitul drept în inimă. Petrecerea nu s'a mai continuat, nici într'o parte nici în alta, ci în întunerecul mormântului și umezeala temelii.

Un școlar se omoară din dragoste. Un tânăr școlar din Timișoara, pe nume Toma Husarec, s'a îndrăgostit foc de o fată din aceeași curte cu el. Cu toate că fata era cu 5 ani mai în vîrstă decât el, tânărul școlar îl făcea mereu declarații de dragoste. În cele din urmă, văzând că fata lubește pe altul, nefericitul școlar s'a împușcat în inimă. Nu l-au mai ajutat la nimic îngrijirile doctorilor și în câteva ceasuri a murit.

Soldați atacați de lupi. O companie de soldați dintr'un regiment de vînători a plecat mai în zilele trecute la instrucție, în câmp. La marginea orașului o grupă de soldați, sub comanda unui sergent, s'a depărtat de companie, căci așa cerea instrucția. N'au făcut însă nici o sută de metri și dintr'odată au fost atacați de o haită numeroasă de lupi. Soldații s'au

apărat cu puștile și revolverele. La strigătele lor, le-au venit în ajutor și ceilalți camarazi. Sub ploala de lovituri date cu paturile de armă, lupii au luat-o la fugă. A fost omorît un lup mare de toată frumusețea. Biana lui soldații s'au hotărît să o dea colonelului lor.

Pedeapsa hoțului. Un sătean din județul Cluj a plecat la biserică împreună cu toată familia lui, lăsând casa singură. În vreme ce el era la biserică să se roage, un hoț a venit în casa lui, să fure. Tot căutând el prin casă și prin cămară, a găsit mâncare și beutură. N'a stat mult pe gânduri. Din cele găsite s'a ospătat bolerește și, ca ospățul să fie deplin, a mai golit și câteva căni cu beutură, până s'a îmbătat tun. Când a venit săteanul acasă dela biserică, l-a găsit pe hoț beat mort sub masă. N'a avut mult de lucru, ca să-l lege și să-l dea pe mîna jandarmilor. — Dumnezeu nu bate cu bătal

Nu se mai pot planta vii fără autorizație. Ministerul plugăriei a făcut cunoscut că pe viitor nu se mai pot planta vii fără autorizație. Viile plantate sunt scutite de darea de 3000 lei la hectar, vreme de 5 ani, adică, atîta pînă rodește via bine.

113 oi au pierit în foc. În săptămîna trecută s'a aprins un foc mare la stîna dlui Gh. Capșa, de pe hotarul comunei Flămânzen. Focul a luat naștere dela o sobă rea așezată în adăpostul oilor. Înainte de-a se trezi clobanii, au pierit în flăcări 113 oi. Pagubele trec de 200 mii lei.

A fost găsit înghețat împreună cu boii săi. În țara aceasta gerul cel năpraznic a coborît multă jale și durere între oameni. Câți drumeți n'au pierit cuprinși de gerul cel mare. Într'un pășunat din Basarabia, acum la topirea zăpezilor, a fost găsit înghețat un om, într'un car tras de boii săi. Bietul om, se vede a fost prins la vreme de noapte, de viscol pe drum și acoperit de zăpadă.

La Curtea de Argeș s'a văzut pe cer o lumină neobișnuită. Duminecă seara, pe la orele 8 și jumătate, s'a văzut pe cer o lumină neobișnuită. Intreagă zarea dinspre miazănoapte s'a luminat dintr'odată, lăsând să se vadă toate colorile curcubeului. Lumina aceasta neobișnuită a ținut cam un sfert de ceas

Văduvă după un ceas. La o vestită închisoare din America s'a făcut o cununie neobișnuită. Mirele a fost un pușcăriaș osîndit la moarte, iar mireasa o funcționară foarte frumoasă. Înalate de a fi omorît, pușcăriașul a cerut involve dela mai marii lui, ca să se căsătorească cu aceea pe care o iubea. Involrea cerută i s'a dat și cununia s'a făcut după gratiile închisorii. După 60 de minute mirele a fost omorît, pe scaunul electric.

O țară unde nu se bea. Fiește că-i vorba de o țară unde nu se beau beuturi bețive. Țara aceasta minunată este Finlanda. Locuitorii acestei țări nu folosesc beuturile alcoolice. Beuturile sub toate formele lipsesc dela masa poporului finlandez. Acolo nu prea există crășme, cu beuturi de cari te împiedecă la tot pasul pe la noi. Nici în timpul luptelor oboșitoare cu Rușii, Finlandezii, n'au beut alcool. Ei beau lapte și cafea. — Așa că să nu ne mirăm prea mult de puterea de viață a Finlandezilor. Taina puterii lor stă în nefolosirea beuturilor.

De vânzare un cărucior de copii, în stare bună. Informațiunile se pot cere la Administrația gazetei.

Curățitul pomilor de crăci

Această lucrare este una dintre cele mai importante lucrări de primăvară. Ea constă din următoarele:

Să se rărească crăcile prea dese din interiorul pomului; să se taie tot ce e de prisos, anume: crăcile cari sunt vârâte unele în altele și acelea cari sunt încolăcite între ele.

Din două crăci crescute una lângă alta, aproape lipite, să se taie una dintre ele, pentru ca cealaltă să se poată desvolta în toată libertatea. Ramurile strâmbe, cele rău crescute, cele rupte-spintecate, cele uscate, fie din mijlocul pomului, fie dela marginea lui, să se taie neapărat.

Ramurile lacome, cari au crescut prea puternice, să se taie. De asemenea trebuie tăiate crăcile oricât de groase ar fi ele, dacă se încrucișează și se umbresc una pe alta.

De exemplu unul pom dintr'o livadă, să zicem de 12—16 ani, nu trebuie să l-se lase decât 13—24 crăci principale cari formează scheletul pomului și pornesc din trunchiul lui. La pomi mai tineri se vor lăsa mai puține, de asemenea și la cei slabi. Inmulțirea crăcilor se va face în proporție cu cât pomul va fi mai în etate, mai bine dezvoltat și mai viguros. Cea mai mică distanță între crăci să fie 15—40 cm. bineînțeles că această distanță se socotește la baza crăcilor.

Un pom este bine curățit atunci când din orice parte al lui vom putea vedea cerul printre crăci.

De asemenea trebuie tăiate toate ramurile mici cari sunt crescute în interior. Să nu fim sgarciți la tăiat și să nu ne pară rău, căci toate aceste ramuri de prisos și tăiate folosesc foarte mult celor rămase; cele rămase se îngroașă mai repede și vor fi mai rezistente la greutatea poamelor etc.

Toți puieții dați din rădăcina pomului sau din tulpina lui din apropierea pământului, trebuie tăiați. Să nu se uite că peste tot locul de unde s'au tăiat crăcile trebuie unse cu ceară de altoit.

O astfel de curățenie generală se face la 2—3 ani odată, iar ramurile din mijloc, uscăturile, nelușele etc. se vor tăia în fiecare an.

Toate aceste tăieri se fac cu scopul de a obține dela pomii roditori o rodire regulată, o coroană frumoasă și bine formată. Să se dele pomilor o formă cât mai regulată în raport cu poziția pe care dâșii o ocupă, de a se menține această formă cât se poate mai multă vreme, de a se păstra un echilibru (dreaptă măsură) perfect între toate părțile pomului.

Prin tăiere obținem fructe frumoase și o rodire regulată.

Muntean Valer,
învățător Boziaș.

Inchiriere

Biserica română gr.-cat. din Luduș (jud. Turda) dă în chirie, pe cale licitațională și pe termen de 3 ani, cu începere dela 1 Mai 1940, casele sale din Luduș, Str. Regală, numite »Restaurant Metropol». Darea în chirie se va face la 7 Aprilie 1940 orele 14 în cancelaria parohială, unde și până atunci se pot vedea zilnic condițiunile de inchiriere.

38 (1—1)

Oficiul Parohial gr. cat.

Poșta gazetei

Dlul învățător Muntean Valer Boziaș. Publicăm bucurosi articoli scurți și scriși pe înțelesul poporului, mai ales de aceia cari interesează poporul nostru.

Ioan Alexandru preot pens. (1033) mai aveți de plată 250 lei pentru 1939 și 940.

Of. Parohial gr. cat. — Tohanul vechiu (100) aveți de achitat 600 Lei Lei rest și pe curent.

Constantin Manu inv. pens. 380. Nu vă putem trimite numerii ce ați cerut, fiindcă nu mai avem. Dela noi se expediază regulat ziarul, așa că noi nu suntem de vină dacă nu-l primiți. Vă rugăm cercetați la posta DV.

Ioan Haba 6084. Dela noi se expediază regulat ziarul. Cercetați la postă, dacă nu primiți foaia de aci înainte regulat.

Văd. Civan Petru 2279. Bani trimși de DV. i-am primit.

Anisie Petru (6328) Numărul din stânga adresei e Nr. abonamentului, iar cel din dreapta e Nr. postei. Mai aveți de plată pe 1940 — 35 Lei.

Florian Ghilea (5742) Dela noi se expediază regulat ziarul. Cercetați la posta DV. dacă nu primiți.

Of. Parohial gr. cat. Șieu Măgheruș (4248). Din 1938 nu mai avem numerii decât în colecția noastră, deci nu vă putem trimite decât din 1939 și 1940.

Adam I. Dumea (6485) Mai aveți de plată 75 Lei pe 1940.

Of. Parohial gr. cat. Galoș-Petru (333). Bani i-am introdus pe 1939.

Agru, Secșia Lonea. Am intervenit la postă ca să se cerceteze, cine V'a luat numerii lipsă și cine V'a reține numerii, iar numerii lipsă Vi-s'au trimis.

Abonat Nr. 98. Noi am spus în Nrii în cari am publicat »bătălia abonamentelor» că numai acelora le trimitem cărțile, cari au câștigat unul sau mai mulți abonați, cari plătesc înainte pe un an de zile. Abonatul câștigat de D-Ta însă a plătit numai pe un jumătate de an.

Nr. 253—1940

Vecerd, la 15 Martie 1940.

Publicație de licitație

Primăria comunei Vecerd, județul Târnava-Mare, vinde prin licitație publică, cu oferte închise, cantitatea de 95 fire de stejari, ce reprezintă un volum de m. c. lemn de lucru și 95 steri lemn de foc, din pădurea comunală, proprietatea comunei Vecerd.

Licitația se va ține la Primăria comunei Vecerd, la data de 29 Martie 1940, orele 14 în condițiunile prevăzute de legea contabilității publice.

Materialul lemnos se va vinde într'un bloc.

Licitanții vor depune garanția prevăzută de lege 5% (cinci la sută) deopată cu ofertele, cari vor trebui întocmite în condițiunile normelor în vigoare.

Condițiunile de vânzare se pot vedea la Ocolul Silvic Agnita, la Primăria comunală Vecerd.

În cazul când prima licitație nu va avea nici un rezultat, se va ține a doua licitație, în aceleași condițiuni, la aceeași oră, în ziua de 15 Aprilie 1940.

PRIMĂRIA COMUNALĂ

ss. TOMA DAVID

ss. CSIKI ADALBERT

primar
36 (1—1).

notar

JUDECĂTORIA MIXTĂ DICIOSĂNMARTIN, SECȚIA Cf.

Nr. 97/1940 cf.

Nr. Eș. 134/1940 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

La cererea de executare făcută de următorul Roth Martin contra următoarei Roth Elisabeta.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ceiace privește imobilul situat în comuna Boian din circumscripția Tribunalului Târnava-Mică înscris în prot. fund. Nr. 1852 Nr. ord. A+1. Nr. top. 173, 174 evaluat la suma de 150.000 Lei, cu prețul de strigare de 112.500 Lei pentru esire din diviziune.

Licitațiunea se va ține în ziua de 3 Mai 1940 ora 14 la casa comunală a comunei Boian județul Târnava-Mică.

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depună la delegatul Judecătoresc 10% din prețul de strigare, în numerar, drept garanție.

Diciosănmartin la 13 Iuna Ianuarie 1940.

Dr VERMES m. p.

OGREAN m. p.

Judecător

aj. director cf.

37 (1—1)

JUDECĂTORIA MIXTĂ BLAJ, SECȚIA Cf.

Nr. 1950—1939 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următorul Banca Patria S. A. Blaj contra următorilor Cristea și soția Cristea Carolina n. Dămac.

Judecătoria

a ordonat licitațiunea din nou execuțională privește imobilele situate în comuna Roșia de circumscripția Judecătoriei Mixte Blaj, cuprinsă comunei Roșia de Secaș Nrul. protocolului (din circumscripția Judecătoria Mixtă Blaj) Nr. 132, 318, 671, 217, 353, 576:

C. F. ord. top.

132, 18, 812/1/1 ext. 92 stg. p. valoarea 200 Lei de strigare 150 Lei; 132 19 481/1 ext. 327 stg. p. 900 Lei prețul de strigare 675 Lei; 132 21 110 ext. 1579 stg. p. valoarea 3500 Lei prețul de strigare 2.625 Lei; 132 22 1202/1/b/2 ext. 2 jug. 425 stg. p. valoarea 5.000 Lei, prețul de strigare 3.750 Lei; 1466/1 ext. 89 stg. p. valoarea 500 Lei, prețul de strigare 375 Lei; 132 24 927/1b/2 ext. 300 stg. p. 900 Lei, prețul de strigare 675 Lei; 132 25 929/1 ext. 366 stg. p. valoarea 1000 Lei, prețul de strigare 750 Lei; 132 27 3201/627016 pășune com. valoarea 4000 Lei, de strigare 3000 Lei; 132 28 812/3/2 ext. 210 stg. p. valoarea 300 Lei, prețul de strigare 225 Lei; 132 29 ext. 1 jug. 322 stg. p. val. 3.500 Lei, prețul de strigare 2.625 Lei; 132 29 926/2/2 ext. 192 stg. p. val. 400 Lei, prețul de strigare 300 Lei; 132 29 927/2/2 ext. 400 p. val. 1.200 Lei, prețul de strigare 900 Lei; 928/2/2 ext. 20 stg. p. val. 50 Lei, prețul de strigare 375 Lei; 132 29 929/2/2 ext. 510 stg. p. val. 1.200 Lei, prețul de strigare 1.000 Lei; 318 13 468 ext. 1 jug. 866 stg. p. 2.600 Lei, prețul de strigare 1.950 Lei; 318 14 224 stg. p. val. 300 Lei, prețul de strigare 225 Lei; 15 812/3 ext. 877 stg. p. val. 700 Lei, prețul de strigare 525 Lei; 318 16 1108/1 ext. 1314 stg. p. val. 1.100 Lei, prețul de strigare 825 Lei; 318 17 1108/2 ext. 1124 stg. p. val. 1.500 Lei, prețul de strigare 1.125 Lei; 318 18 1252 ext. 620 stg. p. val. 650 Lei, prețul de strigare 488 Lei; 318 18 1253 ext. jug. 280 stg. p. val. 1.200 Lei, prețul de strigare 750 Lei; 318 18 1254 ext. 1216 stg. p. val. 2000 Lei, prețul de strigare 1.500 Lei; 318 19 1411 ext. 85 stg. p. val. 350 Lei, prețul de strigare 263 Lei; 677 1 1146 ext. 1270 stg. p. valoarea 900 Lei, prețul de strigare 975 Lei; 680 1 1013/1 ext. 1280/627016 pășune com. valoarea 1.500 Lei, prețul de strigare 1.125 Lei; 353 1 580 ext. 128 stg. p. val. 200 Lei, prețul de strigare 150 Lei; 353 1 581 ext. 353 1 582 ext. 128 stg. p. valoarea 200 Lei, prețul de strigare 188 Lei.

Pentru încasarea creanței de 83.710 Lei, reduș și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 17 Iuna 1940 ora 10 a. m. în localul oficial al Judecătoriei Blaj Secția Cf.

Imobilele supuse la licitație vor fi vândute pe un preț mai mare ca prețul strigării (ord. 26 XLI 1939).

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depună la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de casă, socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1938. Să se predea aceluiaș delegat chitanța constatând că licitațiunea a fost făcută în condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1938; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a licitat pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — la partea procentuală a prețului de strigare — la termenul de licitație (§ 25. LX. 1938).

Data la 12, Iuna Decemvrie, anul 1939.

Judecător:

Director Cf.

M. DOROGA

M. A. BERAR

(35) 1—1.

pentru conformitate:
aj. dir. Cf. indescifrab.

JUDECĂTORIA MIXTĂ AIUD SECȚIA Cf. jud.

Nr. 1261/1939 cf.

Extract din Publicațiunea de licitație

În cauza de executare a lui Trifa Ioan Iosif, contra Bic Ioan Iosif, pentru 4450 lei ca preț de strigare, acces. Judecătoria a ordonat licitație nouă, cuprinsă în cf. Rimești Nr. 189 A+ 1—17. 2025. 27. ord. cf. Nr. 1397 A+ 1. ord. și Nr. cf. 14. 2025. pe ziua de 10 Aprilie 1940 ora 10 a. m. în localul oficial al cf. ușa Nr. 7.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mare decât prețul de strigare.

Aiud. la 23 Ianuarie 1940.

ss. Dr. MOLDOVAN

ss. NEA

șef judecător

39 (1—1).